

puhtast pühha: kirja sõnnast weidi kuulda. —
 Pibli-ramat olli kül ilman, ent keake es sa tedda
 nätta, ei kuulda, ei luggeda. Ta olli wangin.
 Sis tulli meie õnnis Lutterus tedda päästa.
 Temma tõlk sedda pühha ramatut saksa keele päle
 eddimätses otsast wimatseni, nink 1545 sai
 temma selle Jõsanda tõga walmis. Sis anti
 trükja kätte, nink trükkiti Pibli ramat tuhhanda
 kaupa. Nätse! sis pääsi Jummalala sõnna, sis
 naksi maad nink ilma mõda jooskma rahwa
 sekka. Meie ajal tõõsiwa ka weel Pibli-ko-
 godusse mitmal maal, ja neide läbbi om Pi-
 bli-ramatul ni lai te tettü, et ta figele pole
 woip joosta, nink figist saap rõmoga wasta
 woetus, Kunninga majan nisammute kui sanna-
 kessen. Jõsandal olgo tenno, et se kallis ra-
 mat meie õnsa Lutterusse läbbi om wallale
 päästetu. Egga nüüd ennam keake tedda wangi
 ei panna. Sis rõmuštage nüüd tõine tõist
 neide sõnnuga. (1. Tessalon. 4, 18.)

Põllo: töö ja maiapiddamisse jäotamissest.

Monni wanna maiamees, kes need lehhed loeb,
 mõtleb ehk nenda: „Ollen ma omma ellopõlwe adra
 prukinud ja põldo nou parrast harrinud — ja nüüd
 tahhetakse mind weel ramatust õppetada, uut modi
 peäle hakkama. Küllab se nou minnust mahha-
 jääb.“ — Tõõsi kül, mis sa rägid wanna sõbber!
 Ehk sa olled maast maddalast tööd teinud ja päle
 higgsi sees waewa näinud; agga siiske on sul keige
 ennamiste igga aasta loiuiste toidusses, ja mitto
 forda ka leiwast püdo olnud. Wabhest kui talw
 pitkale wenninud, ei olle sa teadnud, kust abbi otsida
 loiuistele; olled piddand neid tõstma, et mättale sa-
 nud. Olled piddand magatsin; haida ukse ette
 minnema, leiba sama, kui omma haidast ep olnud
 ennam hiwikestgi leida. Siis ütled: „Kewwa-
 dine aeg, murrelinna aeg!“ Agga kust se tul-
 leb? Wata ümberringi, kül sa siis nääd! Misk
 moisa põllud keige ennamiste rohke mat wilja
 kannawad, kui sinno maad? Sest, et uemmad
 ennam sõnnikut sawad, kui sinna jouad omma põl-
 lule weddada. Seäl peetakse härjapäid ehk rist-
 heina, se annab rohkeste keige kallimat loiuiste toito,
 ja peälegi teeb maad ni rammusaks, et taggajärrel
 kahewõrra kannab, tehko perremees peäle, mis seltsi
 wilja tahhes. Seäl peetakse kartuhwliid ja pan-
 nakse neid kewwade hulgaeste mahha. Teh-
 hakse kül palju tööd nende kallal, maad diete ho-
 lega harrides, sõnnikut peäle weddades, ja parrast,
 kui hakkawad kaswama, neid mullates; agga nem-
 mad tassuwad ka rohkeste tö waewa; sest ei ükski
 willi anna ni suurt kasso, kui needsammad kartuhw-
 lid. Kuhho sa wakka ruffid mahhateed, senna
 mahhub neid kümme wakka, ja hea Ma sees anna-